

at dette Omraade hører naturlig med, det kan ikke udelukkes, principielt maa det med, og det er en Uretfærdighed i og for sig ikke at tage det med, naar de andre Virksomheder tages med. Spørgsmaalet stiller sig saaledes for os: Er der afgjørende Grunde mod at tage dette Omraade med? Kunne de Oplysninger, man har tilveiebragt, gjøre det saa affrættende, at man, omend med et Skuldertræk, maa udelukke det? Men det er det, vi ikke have kunnet finde, og man tør vel sige, at Ingen kan finde i de Oplysninger, der ere tilveiebragte, de ere bevølgende mere end affrættende, og derfor ere vi enige om i Aar at tage Søfart og Fiskeri med, dog med den nærmere Tilføielse, at det er Søfart samt Fiskeri med registrerede eller maalte Fartøier, der ere dansk Eiendom. Vi have ment netop at burde formulere det saaledes, væsentlig af Hensyn til, at det kun er registrerede eller maalte Fartøier, der komme med ind under Ligningen efter den Ligningsnorm, som vi foreslaa, og som jeg skal begrunde ved en senere Paragraf, og derfor bør Arbeidere paa et Skib, der ikke er i det Mindste maalt, ikke opnaa Sikkring, siden Skibet ikke er inde under Ligningen. Det kan føre til Resultater, man i et givet Tilfælde vil finde stødende, idet imaa Vaade under 4 Tons, saavidt jeg veed, ere undtagne fra Maaling i Henhold til Hjemmel, som Loven af 13de Marts 1867 om Maalingen giver, men det har ikke kunnet afstrække os fra, at opstille denne i hele Lovens Sammenhæng naturlige Bestemmelse, fordi vi paa den ene Side maatte mene, at denne Udelukkelse, denne Ifke-Medtagelse under Maalingen, jo dog aldrig kunde hindre, og formentlig ikke er at forstaa saaledes, at den hindrer Kongen fra at begjære sit Fartøj eller sin Vaad maalt, og paa den anden Side maatte formode eller antage, at det vilde være Gjenstand for Overveielse fra Regeringens Side, naar Loven kom ud paa denne Maade, om ikke denne administrative Undtagelse fra Maalingen, med dette Lovforslag for Die, maatte begrænses mere, end der hidtil har været Opfordring til.

§ 3 foreslaas endelig ligeledes en ny Redaktion; men det er ikke saa meget, fordi Endringen er saa særdeles afvigende fra Regeringens Forslag, eller fordi Forandringerne deri ere saa overordentlig væsentlige, som fordi vi ikke kunne gjøre Forandringerne paa en praktisk Maade uden ved en Omredaktion. Forandringen er ganske vist betydelig nok, og det er et Punkt, jeg vil dvæle noget ved, fordi det kommer igjen paa mange andre Punkter i det Følgende. Der er nemlig en Række af Spørgsmaal,

som denne Lov vil fremkalde, dels med Hensyn til Spørgsmaalet om Retten til Sikkring, dels med Hensyn til Understøttelsens Størrelse, hvor Sikkring er indrømmet paa den ene og paa den anden Maade, fremdeles om Arbeidsgiveren hører med ind under de Ligningspligtige, og om Størrelsen af hans Bidrag, en Række af Spørgsmaal, ved hvilke vi have anset det for rigtigt at gennemføre en Ordning, hvorved de ikke i sidste Instants blive afhængige af det administrative Skøn, og vi have da i Aar ment, at der var intet af disse Spørgsmaal, som egentlig egnede sig til Domstolens Afgjørelse, hvorfor vi have forladt de Forslag, vi i Fjor stillede om nogle af dem i den Retning. Vi have derimod ment, at der ved dem alle burde være en Afgang til Appel eller Returs til en Kommission eller et Udvalg, i hvilket Arbeidsgivernes og Arbeidernes Interesser vare repræsenterede. Delvis er Regeringen gaaet ind paa Tanken i sit Forslag, idet den for nogle af disse Spørgsmaal har indrømmet en Afgang til Appel til en Kommission. Udvalgets Afvigelse fra Regeringsforslaget gaar i to Retninger, dels, at vi ønske at udvide denne Kommissions eller dette Udvalgs Kompetence til flere Spørgsmaal, end Regeringen havde tænkt sig, dels, at vi ønske Kommissionen sammenfat paa en anden Maade end Regeringen. Medens nemlig Regeringsforslaget har organiseret Kommissionen saaledes, at alle Medlemmer, ogsaa de, der repræsenterer Arbeidsgivernes eller Arbeidernes Interesser, bestiftes af Kongen, har Udvalget ment, at kun Formanden burde være bestiftet af Kongen, at Arbeidsgivernes Repræsentanter skulde bestiftes af Kommunalbestyrelsen og Arbeidernes Repræsentanter vælges for hvert givet Tilfælde af dem, hvis Interesser det gjaldt om, og det er navnlig det Sidste, vi lægge Vægt paa, fordi vi i alle disse Spørgsmaal anse det for at være af stor Vigtighed, at de, om hvis Interesser det gjælder, have Tillid til Afgjørelsen, berolige sig ved den, og vi mene, at det bedst opnaas ved, at Vedkommende selv har valgt Medlemmerne af det Udvalg, der endelig skal decidere, saaledes, at han med Føie kan tro, at de have Blik for og forstaa sig paa, hvad det dreier sig om med Hensyn til hans Interesser. Vi erkjende paa den anden Side, at Udvalget maa være ordnet saaledes, at der tilveiebringes den størst mulige Ensartethed og Fasthed i Afgjørelsen af alle Spørgsmaal; thi det kan jo ikke gaa an, at der udvikler sig en ganske forskjellig Praxis paa forskjellige Steder med Hensyn til Afgjørelsen af Spørgsmaalene,